

TIEN JAREN PASTORAAT OP 'DE VIJVERBERG'

Voor zover mij bekend was er bij de twee rechtsvoorgangers van de CHE, PABO 'Felua' en de ESJ Amersfoort, geen studentenpastoraat. Wel op de Gereformeerde Sociale Academie (eerst GSA, later De Vijverberg genoemd). Ik was zelf medeoprichter en bestuurder van de GSA, predikant in Wezep, toen er na het eerste bestaansjaar van de GSA behoefte kwam aan een adjunct-directeur. Tijdens de bespreking hierover in het bestuur werd spontaan op mij een beroep gedaan serieus te denken over aanvaarding van een benoeming daartoe. Direct werd toen gezegd: het zou fijn zijn wanneer dat gecombineerd kon worden met een pastorale functie. De beschikbaarheid van een pastor zou naar men dacht passen bij de identiteit van de GSA. Ik heb die benoeming aanvaard en startte in de loop van 1975 met een driedubbele taak: directievoering, lessen verzorgen (ethiek en bijbelse antropologie) en pastoraat.

De academie was geen hervormde school en ik was dus niet per definitie de pastor van iedere student. Maar elke student die dat wenste kon bij mij terecht. Gelukkig kwamen ze naar mij toe vanuit diverse kerkelijke achtergrond.

Op verzoek van het bestuur, maar ook omdat ik dat zelf wilde, werd ik bevestigd als predikant voor buitengewone werkzaamheden (door Ds. G. Spilt in de Bethelkerk) verbonden aan de Centrale Kerkenraad van de Hervormde Gemeente te Ede. Ik bezocht de vergaderingen van de CK en bracht eenmaal per 2 jaar een algemeen verslag uit van het pastorale werk op De Vijverberg. Wat zeer op prijs gesteld werd!

Ik was tegelijk ook nog decaan. Niemand bekreunde zich om de vraag of de combinatie directielid-decaan wel mogelijk en gewenst was; immers, bij een conflict tussen een student en een docent zou die dubbele rol een probleem zijn. Een decaan treedt immers vaak op als behartiger van het belang van een student. Merkwaardigerwijs was die dubbelrol meermalen een voordeel. Voorbeeld: ik heb enkele malen, rond de aanwezigheid op de academie van openlijk voor hun aard uitkomende homoseksuele studenten, voor hun belangen moeten inspringen bij het bestuur. En reken maar dat dit in die jaren allerminst vanzelfsprekend was, zeker niet in het bestuur.

Als decaan nam ik ook deel aan de vergaderingen van de decanen van alle sociale academies, iedere maand, telkens in een andere academie. Daar heb ik veel van geleerd; men keek aanvankelijk nogal kritisch naar zo'n theoloog uit Ede, maar al gauw werd ik volledig geaccepteerd. En soms geraadpleegd! Talloze gesprekken met studenten heb ik gevoerd, de meest uiteenlopende pastorale problemen met hen doorworsteld. Ik heb in de loop van mijn 10-jarig werk aan de academie acht keer een studentenhuwelijk bevestigd (en één huwelijk tussen een docent en een p.t. studente!). Enkele jaren heb ik een

gespreksgroep gehad van een klein aantal studenten over de Nederlandse Geloofsbelijdenis.

Van mij werd verwacht dat ik veel aandacht schonk aan momenten van bezinning. Er waren in de eerste jaren elke week openingen, aanvankelijk in de aula van 'Felua', later in het Katholiek Militair Tehuis (vlak achter ons gebouw, aan de Stationsweg), nog later in het kerkje van de NPB aan de Ericalaan en daarna in de Ev. Lutherse Kerk. Ik heb wat afgemediteerd met Kerst, Pasen, op bezinningsconferenties voor docenten, bij diplomeringen, etc. etc.

Ook zat ik een aantal jaren een 'denktank identiteit' voor, een bezinningsgroep die op zoek ging naar de specifieke, voor een christelijke academie en haar onderwijs bepalende grondlijnen en eigenschappen. Tot deze commissie behoorden o.a. de collega's Dr. H. Goedhart, Dr. A. Noordegraaf, Drs. F. Cupido en bestuurslid Dr. T. Bienen.

In het begin van de jaren 80 rees er een conflict tussen het bestuur en de directeur, die zelfs gedurende twee jaren op non actief werd gesteld. Voor alle betrokkenen, ook voor mij, een moeilijke en nare periode. Ik werd toen waarnemend directeur. Daardoor kon ik het decaanschap niet meer vervullen; dat werd overgenomen door collega Ide Zinkstok. Ook de pastorale contacten werden minder.

Toen het conflict voorbij was en de directie nieuw gevormd, ging ik weer lesgeven, op de HBOV, maar begon ik ook uit te zien naar een andere functie, die ik verkreeg door mijn benoeming tot scriba van de toenmalige Provinciale Kerkvergadering van Gelderland van de NHK.

Het bestuur hechtte aan prolongering van het pastoraat en benoemde voor het studentenpastoraat de theoloog Drs. Jan van der Wolf.